

[Eva Møller]

ugentlige undervisningstimer, hvoraf 47 timer er uafhængige af sproglig eller matematisk linje, og optælles alle de timer, der, om end på forskellige niveauer, er fælles, opnås 60 timer, det vil sige, at $\frac{2}{3}$ af undervisningen er fælles for alle grene, mens kun $\frac{1}{3}$ er grendelt. Hvis deling overhovedet skal være meningsfyldt, kan det næppe være mindre.

Det er en vigtig og naturlig del af gymnasiets studieforberegende opgave, at man gennem flere år og i et stort antal timer beskæftiger sig med et par fag. Kun derved kan man opnå et grundigt kendskab til flere sider af faget og til dets arbejdsmetoder, en viden og et kendskab, der er til uvurderlig hjælp i et senere, mere selvstændigt studium. Vi finder det derfor nødvendigt også i fremtiden at fastholde, at man for at kunne få en studentereksamen har beskæftiget sig med et par fag på højt niveau, det såkaldte A-niveau. Som følge deraf vender vi os imod ministerens udtalelse i tidsskriftet Uddannelse, hvori hun fremfører – jeg citerer:

» . . . at det ikke er min mening at anfægte et behov for, at eleverne *kan* beskæftige sig med visse fag på højt niveau.«

Her finder vi, at der med ordet »kan« åbnes mulighed for, at man kan få en studentereksamen uden at have beskæftiget sig med fag på højt niveau.

Det skal sluttelig bemærkes, at der i dag i den danske gymnasieskole foregår mange forsøg. Det finder vi er en rimelig ting, og en sådan mulighed bør fortsat stå åben. Der er dog grund til at bemærke, at vi finder det meget nødvendigt i en tid med stigende internationalt samarbejde, at vi da sikrer, at vore unge har dels et godt sprogligt fundament, dels et solidt kendskab til Danmarks kulturelle baggrund, hvorfor vi mener, at forsøg, der kan svække disse to elementer, bør undgås. Jeg skal ligeledes understrege, at vi af hensyn til elevernes retssikkerhed og samfundets kontrol med, at niveauet er ens fra skole til skole, ønsker at bevare systemet med individuelle eksaminationer med ekstern censur.

Det, at loven skal revideres, alene fordi den stammer fra 1903, har jeg svært ved at se som eneste begrundelse. Vores grundlov stammer fra 1849, og den er vi dog udmærket tilfredse med. Citatet over døren til folketingsalen, »Meth Logh scal Land byggies«, og citatet »Logh scal gøres æftær allæ Mens

Gaffn« stammer begge fra Jyske Lov fra 1241, og de gælder da også stadig, når vi erindrer, at »Men« i denne forbindelse betyder mennesker.

Det er altså ikke rimeligt at revidere, ændre, forkaste en lov eller for den sags skyld alt andet i dette samfund blot med den begrundelse, at det er knap 80 år gammelt. Hvis gymnasieloven skal revideres, må begrundelsen derfor være, at man mener, den fungerer dårligt, at den ikke opfylder de krav, man kan stille til et moderne gymnasium, eller måske rent ideologisk, men i alle tilfælde bør man tone rent flag i sin begrundelse for revision.

I det konservative folkeparti er vi bange for, at den kommende gymnasireform netop skal bekræfte lighedsideologiens endelige sejr over alle skoleformer: gymnasiet må endelig ikke have det særpræg, at dets elever har udprægede boglige evner; nej, gymnasiet skal som folkeskolen være en skole for alle unge, også for de ikke bogligt stærke, som hellere vil have med praktiske ting at gøre og ikke ønsker at blive bebyrdet med yderligere boglige aktiviteter.

Formanden:

Jeg skal ikke gå ind i debatten, men må vel for en ordens skyld gøre opmærksom på, at den gældende grundlov er fra 1953.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg vil da godt lidt utraditionelt starte med at sige tak til fru Eva Møller for talen. En stor del af talen drejede sig nemlig om det pædagogiske indhold – meget ofte i detaljer – som fru Eva Møller mener der skal være i gymnasiet. Det er ikke noget, vi normalt beskæftiger os så forfærdelig meget med i folketinget. Det er ikke noget, vi lægger detaljerede retningslinjer for, og jeg er i hvert fald ude af stand til – trods det, at fru Eva Møllers foredrag var meget lærerigt for mig – at fortælle og give råd om, hvilke oversættelser der skal bruges i fremtiden, hvilke talsystemer der skal anvendes, osv.

Jeg lagde endvidere mærke til i ministerens tale, at i hvert fald de sidste ord om, at eleverne bliver i stand til at engagere sig aktivt i de demokratiske beslutningsprocesser, åbenbart blev modtaget med udelt begejstring af fru Mimi Jakobsen og hr. Bertel